

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji doręczonej pismem z dnia 21 marca 2019 r., w której Europejski Bank Centralny (EBC) postanowił sprzeciwić się transakcji polegającej na nabyciu znacznego pakietu akcji w B.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) PNB Banka AS pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Europejski Bank Centralny (EBC).
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 270 z 12.8.2019.

Wyrok Sądu z dnia 7 grudnia 2022 r. – PNB Banka/EBC

(Sprawa T-230/20) (¹)

[Polityka gospodarcza i pieniężna – Nadzór ostrożnościowy nad instytucjami kredytowymi – Rozporządzenie (UE) nr 1024/2013 – Szczególne zadania nadzorcze powierzone EBC – Decyzja o cofnięciu zezwolenia instytucji kredytowej PNB Banka – Propozycja właściwego organu krajowego dotycząca cofnięcia zezwolenia – Postanowienie w sprawie niewypłacalności PNB Banka – Rozsądny termin – Obowiązek uzasadnienia – Proporcjonalność]

(2023/C 35/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: PNB Banka AS (Ryga, Łotwa) (przedstawiciel: O. Behrends, adwokat)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: C. Hernández Saseta, F. Bonnard i V. Hümpfner, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Republika Łotewska (przedstawiciele: K. Pommere, J. Davidoviča i E. Bārdiņš, pełnomocnicy)

Przedmiot

Poprzez skargę opartą na art. 263 TFUE skarżąca zmierza do stwierdzenia nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego (EBC) ECB-SSM-220-LV-PNB-1, WHD-2019-0016 z dnia 17 lutego 2020 r. w sprawie cofnięcia jej zezwolenia na prowadzenie działalności jako instytucja kredytowa.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) PNB Banka AS pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Europejski Bank Centralny (EBC), w tym koszty związane z postępowaniem w przedmiocie środka tymczasowego.

3) Republika Łotewska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 209 z 22.6.2020.

Wyrok Sądu z dnia 23 listopada 2022 r. – Westfälische Drahtindustrie i in./Komisja

(Sprawa T-275/20) (¹)

[Skarga o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie – Konkurencja – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Europejski rynek stali sprężającej – Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG – Zawieszenie obowiązku ustanowienia gwarancji bankowej – Rozłożenie na raty płatności dokonywanych tymczasowo – Wyrok stwierdzający częściową nieważność decyzji i ustalający grzywnę w takiej samej wysokości jak grzywna pierwotnie nałożona – Zaliczenie płatności dokonywanych tymczasowo – Odsetki za opóźnienie – Artykuł 266 akapit pierwszy TFUE – Bezpodstawne wzbogacenie – Wystarczająco istotne naruszenie normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom – Zwrot nienależnych kwot – Brak podstawy prawnej – Bezprawność]

(2023/C 35/55)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Niemcy), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm), Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Niemcy) (przedstawiciele: O. Duys i N. Tkatchenko, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele P. Rossi i L. Mantl, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarżące wnoszą w skardze, tytułem żądania głównego, po pierwsze, o stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 TFUE, pisma Komisji Europejskiej z dnia 2 marca 2020 r., w którym Komisja wezwała je do uiszczenia na jej rzecz kwoty 12 236 931,69 EUR, odpowiadającej zdaniem tej instytucji pozostałej do zapłaty kwocie grzywny nałożonej na skarżące w dniu 30 września 2010 r.; po drugie, o stwierdzenie, że grzywna została zapłacona w całości w dniu 17 października 2019 r. poprzez uiszczenie kwoty 18 149 636,24 EUR; a po trzecie, o zasądzenie od Komisji na rzecz spółki WDI kwoty 1 633 085,17 EUR wraz z odsetkami naliczonymi od tej ostatniej daty, z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia owej instytucji. Tytułem żądania ewentualnego skarżące wnoszą na podstawie art. 268 TFUE o zasądzenie na ich rzecz od Komisji kwoty 12 236 931,69 EUR, której zapłaty Komisja żądała od skarżącej spółki WDI, a także kwoty odpowiadającej otrzymanej przez tę instytucję nadpłaty w wysokości 1 633 085,17 EUR, powiększonej o odsetki naliczane od dnia 17 października 2019 r. do dnia zwrotu należnej kwoty w całości.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG i Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG zostają obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 247 z 27.7.2020.